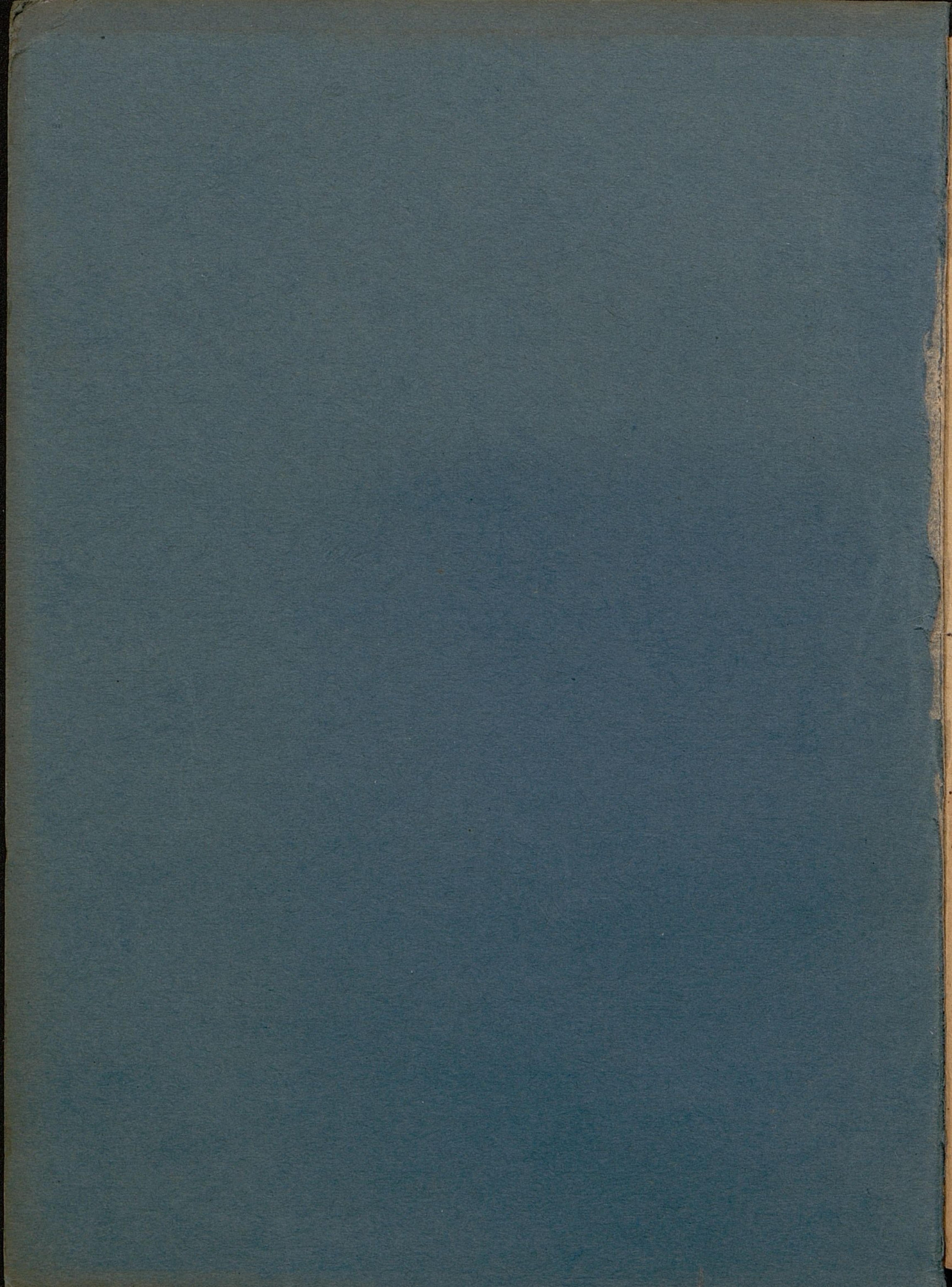

Schörberg:
Phœbus et
Themis
montan.

22
9.
54
5.
PHAROS
ad
THEMIDOS
MONTEM:

Quam
Duce
CHRISTIANO GUEINZIO J.U.C.

respicit
Gothelss. Friederich à Schönberg

Nob. Misn.

III. NON. MAI L.

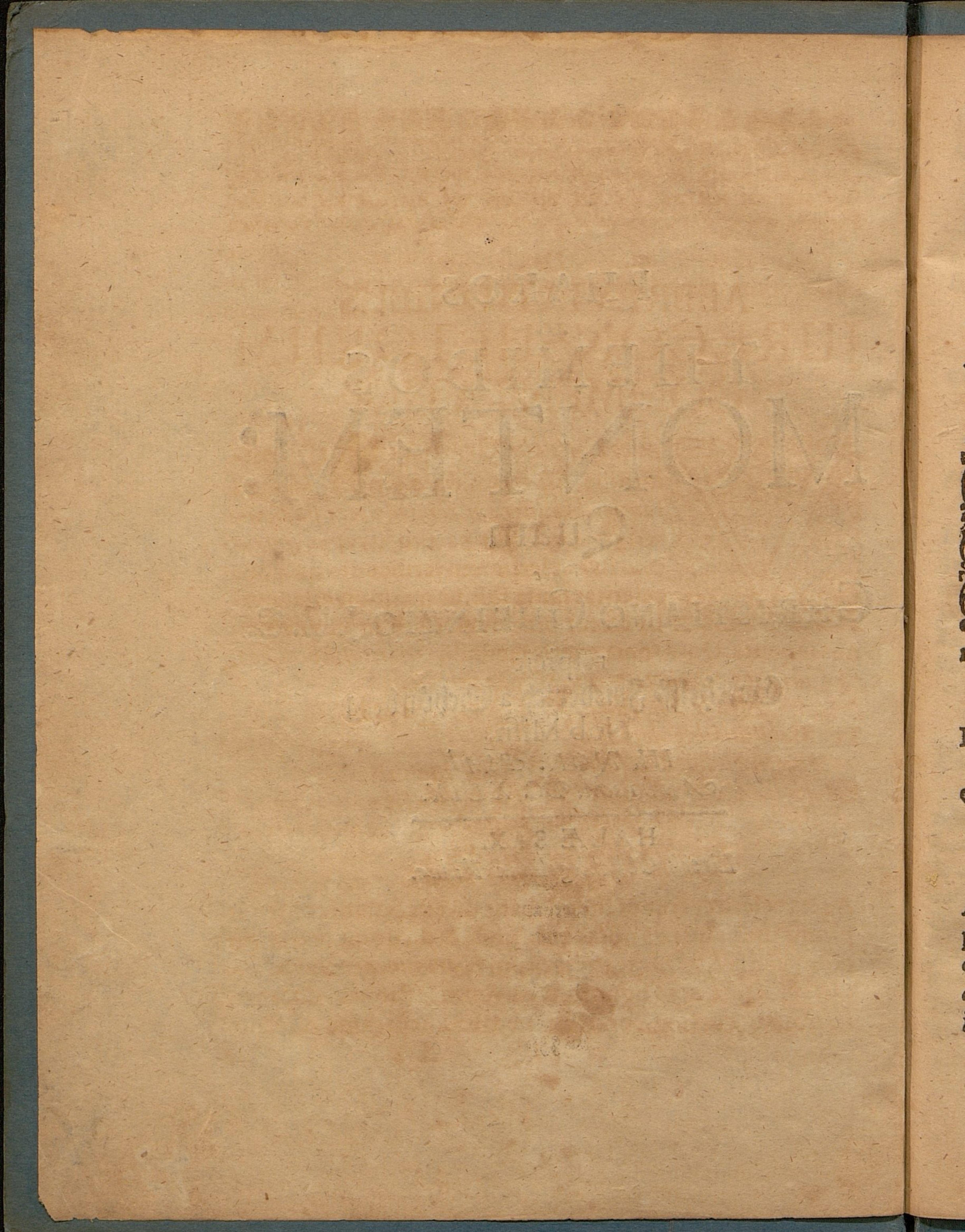
ANNI M. DC. XLIX.

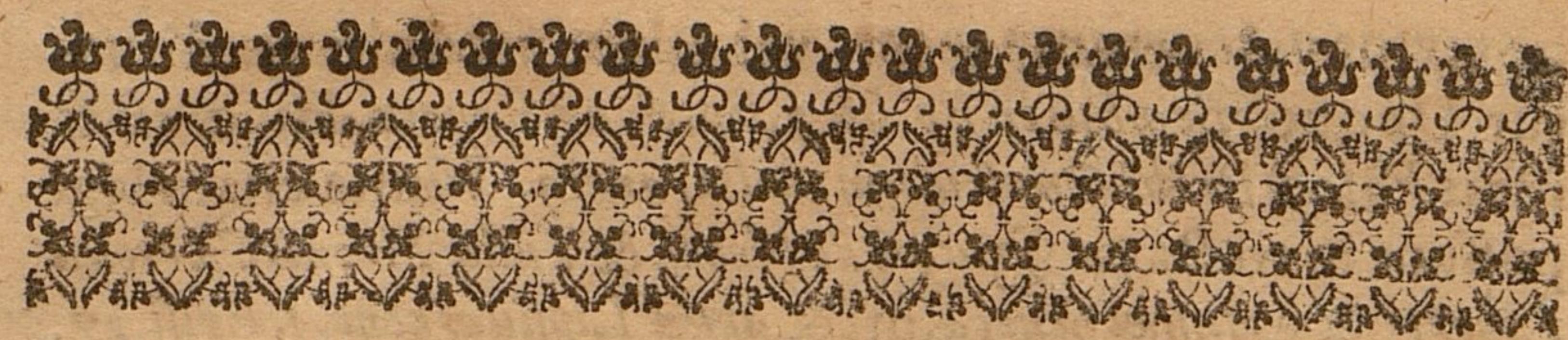
HALÆ SAX.

Literis Oelschlegeliana Vidue.

Ab 1993

13.

55

De
**ABBREVIATIONIBUS
JURE CONSULTORUM
COMMENTATIO.**

Valerii Probi Grammatici est monitum: Est etiam circa prescribendas vel paucioribus literis notandas voces studium necessarium. Quia partim juvat *expeditam* sive celeritatem scribendi. quippe celeritas tanta fuit, ut quamvis citata, expidetur oratio celeritatem linguae manus sequuta. Quid? prævenerit secundū *Martial. lib. 14, 202.*

Currant verba licet, manus est velocior illis;

Nondum lingua, suum dextra peregit opus.

Et Manilius lib. 4. de eodem:

*Quiq; notis linguam superet, cursumq; loqueutis
Ausonius etiam ad suum Notarium epig. 136.*

*Tu sensa nostri pectoris
Vix dicta, jam ceristenes,
Tu me loquentem prævenis.*

Ac ita celeriter comprehendebant dū ex cōmuni consensu primis literis quædā notabant. unde & dicuntur Scripturæ compendia *Lipso*, furta verborum *Hieronym. de vitand. susp. contub.* Quia 2. ad bonorum autorum lectiones, dum in iis notæ occurruunt, conducit, ne falsâ allegatione & lectio-

A 2

ne

2.)

ne textus vel corrumpantur, vel etiam eruditio prostituantur. De quo *Bembus* in Ep. lib. 5. Ep. 8, ad Papam. Hinc est & illius *Valerij Probi Opusculum de lit. antiq.* Multa etiam legi possunt in tractatu *Gruteri de Notis*, & *Tullij Tironis Ciceronis Liberti*, & *Annæi Seneca*, uti & apud *Lipsum cent. 1. Epist. 27. ad Belgas*. Nec minima est pars Critices, istos autores uti nosse, ita etiam censere. Propterea animus est per quasdam theses quædam notare.

THEISIS I.

Est autem nota signum rei sub certâ figurâ notata.

Nota dicitur, quia notat: unde Notarius Glossæ dicitur *ταχυγρός*, velox scriptor, à fine; *Suidæ ὑπομνηματολόγος*, exceptor, ab usu. Et *Augustin. de doctr. Christ.* ait: ex eo genere sunt Notæ, quas qui scribunt, Notarii appellantur. *Fulgentius 3. Mytholog. in Orpheo* Notariam vocat artem. Sic & in *Suetonio in Augusto c. 64.* recte emendat *Lipsum* notare pro natare. Signum verò, quia significat, cum verba non prescribimus, sed signamus. Rei verò signum, quatenus & comprehendit dictionem; & vel facta vel facienda ex communi consensu, & usu publico, partim etiam ex voluntate propria. Autorem primum nominat *Lipsius Xenophontem*, ex *Diogene in hujus vita*, ubi habet: primus excipiens notis dicta Socratis. *Isidore Persanio* tribuit lib. 1. c. 21. quod tamen ipse potius *Tironi Ciceronis* adscribit, uti & *Plutarchus in Catone Uticensi*, & *Eusebius in Chron. Picus Mirandula* notas privatas sibi confecerat: & unusquisque signa certa habet: quibus peculiaria quædam observat, vid. *Bonnae de ratione discendi c. 7. post Lipsum*.

TH. II.

Sunt autem notæ illæ vel communes, vel propriæ.

Uti videre est ex dictis; & patet ex *Isidoro*, qui notas Criticas explicat in Græcis & Latinis literis. Nostri autem propositi est de Iuridicis aliquid monere. Quæ factæ vel per literas, ut cum una hoc aut illud verbi notat, ut *P. Publum*, item *pupillum* & *inverta*, q. *pupilam*; vel per signa plerisque notandis verbis, quum tempore *Seneca* fuerint.

Propositio.

56

Fuerint ad quinque millia. Unde Notæ non sunt literæ, ait Pedius
l.6. §.2. ff. de honorū possess. Puncta vocat Anson. epig. 136. dum inquit:
punctis peracta singulis

ut una vox absolvitur;

ubi singulis punctis denotatur id quod Justinianus §. 22. in Cod. de Ve-
terum iure enucle. habet de Notis, quibus vertuit jus scribi in scripturā,
sigla s. οιγγλας appellant, & § 22. de Confir. ff.

TH. III.

Et quidem Juris nota illæ vel in libris allegandis,
vel in formulis usurpandis usitatæ.

TH. IV.

Quoad libros, sunt vel Juris universalis, vel par-
ticularis. Universalis est vel Civilis, vel Canonici.

Quia ratione objecti ita distinguuntur & notæ, cùm Jus aliud
sit, quod est omnium, & aliud est, quod singulorum, rectè etiam in
Jus Universale & Particulare dispescitur. Illud universale verò ali-
ud Civile, aliud Canonicum, uti constat ex Novella 6. ubi dicitur:
Duo sunt dona Dei, à suprema donata clementia, Sacerdotium &
Imperium, & ex Dist. 3. In principio, dum dicitur alia constitutio Ci-
vilis, alia Ecclesiastica.

TH. V.

Civilis Juris nota alia est universalis. Est q̄ tum
Paragraphus; tum Lex.

Quia in omnibus libris Juris Civilis usurpatur: nam quod no-
minat Theologus versum, Philosophus textum, Medicus sectionem,
hoc Ictus paragraphum. Est autem paragraphus dictio Græca, uti
& aliæ receptæ in Latinitatem, ut eremus, abyssus. Et propterea ac-
curacyores quidam Icti, inter quos etiam est Alciatus, opinantur re-
tinis in genere feminino usurpari, quum subintelligatur τριπτοις sive
χαρημη, prout monet Starckius de stylo p. 46. & Adamus Theodorus Si-
berus in Rhetorica de Barbaris. & Solae cis. p. 10, 6. Quia verò consuetudo
Tyrannis, pleriq; in genere masculino usurpant. Consuetudini ergo
videtur cedendum, H. Stephanus de abusu Gr. L. c. 1. p. 16. Et hoc

A 3.

modo.

modo notatur §. Videtur autem nota orta ex imperitia Scribarum, qui, cum vellent Græcum π fingere, quæ est primalitera in hac voce, conjunxerunt, & hanc notam efformarunt.

Lex verò per l. allegatur, ut quæ ejus prima litera, addito numero secundū recentiores, secundū veteres initio legis.

TH. VI.

Singularis est vel vetustioris, vel recentioris Juris.

Æquè ea distinctio desumpta est ex proœmio Instit. §. 5. & in §. 1. C. de confirmando Codice.

TH. VII.

Vetustioris Juris nota est vel brevioris, vel prolixioris.

Argumento de ratione & methodo discendi & §. 2. I. de Injustia & Iure.

TH. VIII.

Brevioris Juris nota habetur in Institutionibus, quæ sunt Elementa Juris & legitimæ Scientiæ incunabula, ex l. 2. §. 11. C. de Veter. Jure enuclean.

Allegantur verò & notantur per majusculum I, interdum plānè omittitur, & tantùm titulus notatur.

TH. IX.

Suntq; quatuor libri institutionum.

Et quidem in libro primo tituli 26. in libro 2. tituli 25. in libro 3. tituli 30. in libro 4. tituli 18. summatim 99. Paragraphi 805. connumeratis principiis. Stukius dis. 1. th. 2. generali. Evulgata A. C. 533. Calendis Januar.

TH. X.

Prolixioris Juris nota habetur tūm in Digestis, tūm in Codice.

Qui enim imbuti primitiis, debent postea ad penitralia eorum intrare, uti habetur §. 11. C. de confirmatione Digestor. Digesta autem notan-

17.

notantur partim latinā notā per Dī. aut etiam dd. Waltherus lib. 2^a miscell. c. 4. quia in illis responsa veterum prudentum digeruntur: vel notantur hoc signo ff. quod æquè videtur ortum ex Græco π, quæ est initialis litera vocis Pandectæ, & supra virgula notatur, ut agnosceretur nota, quemadmodum Mynsigerus in Commentar. super Institutiones semper ita solet notare. Imperitia vero Scribarum æquè confudit, uti videre licet apud Alciatū lib. 3. dispunctionum c. 17. Anton. par. 2. hist. tit. 12. c. 4. §. 1. duplex ff. scribit, ut significetur sanctio sancta, sed præter necessitatem. Cotta quidem in memorabilibus sub verbo pandectas, opinatur literas istas geminatas notare factas fuisse, h.e. perfectas. Accursius autem ad §. igitur 4. ff. in Const. Instit. præfixa ad Fridericos hanc originem scriptionis referendam esse ait, sed nugatur. Cujacius lib. 12. Observ. cap. ultimo Notariorum hoc esse inventum scribit, proinde frustra hujus scriptionis rationem indagari. Sed prior sententia probabilior est, quia nec illa nota sine ratione. Vocatur etiam hoc opus Digestorum Codex §. ideoq; jubemus 12. in Const. de conceptione Digest.

TH. XI.

Et dividantur Digesta vel inartificialiter, vel artificialiter.

TH. XII.

Inartificialiter in quinquaginta libros.

Quia olim 100. erant in Juliano: Romani verò sunt brevitatis studiosi, uti patet ex prefatione in Digesta. Giphān. in æcono.

TH. XIII.

Et in tria volumina in Vetus, Infortiatum & Novum.

Vetus autem primum, dum vetus illud, quod præcedit, uti habetur in l. Vetus 11. ff. de tritico, vino & oleo legato. Infortiatum quod dicitur ita, quasi infarctum, ex Novel. Leonis 58. quia obtinet medium partem, uti notat Walter. in Miscellaneis l. 1. c. 5. unde & ipse Imperator medium dicit in Const. dedit nobis §. 5. de Confirm. Digestorū, vel à forte, quia fortes habet leges, quæ agunt de successione & ita de Testamentis. Denique Novum, quia quod ultimum est, no-

vum

vum dicitur in l. unica §. in novissimo C. de caducitate tollenda, & l. novissimè ff. Iudic. sol. l. novissimè ff. quod falso tutore & arg. dedit nobis §. 8. & Constit. Tanta circa nos §. eodem ff. de Confir. Digest. Et quidem digestum vetus est ab initio usq; ad lib. 24. ex quo & tituli duo priores: veteresque solebant viridi operculo notare s. vestire. Digestum infortiatum verò à Libro 24. usque ad 39. quod nigro tegebatur, quia inibi est de Testamentis, & ita de Morre; à libro 39. usque ad finem Digestum Novum, quod rubro, quia inibi est de pœnis. Videatur Alciat. in proœm. lib. 1. diss. & lib. 4. parerg. c. 25. Bartol. in summa Rubrica ff. soluto matrim. Dauth. in prologo. de success. testa. tit. de utilit. Ferrand. lib. 1. explic. c. 23. Coras lib. 1. epist. q. c. 22. Stukius in introd. Jur. gen. par. 1. th. 3.

TH. XIV.

Artificialiter verò dividuntur Pandectæ in partes summarias, secundum edictum perpetuum; vel in in plenarias, secundum processum.

Summariae partes sunt septem, quia edictum perpetuum totidem constat partibus, ad quod quum commentarii sunt plerique Jurisperiti, ex eorum Commentariis, & secundum methodum illius edicti digesta sunt Digesta, ex l. 2. ff. de statu hominum. Vid. Giphanius in œconomia Juris. Non ex superstitione septenarii numeri, uti Duarenus in prologo. ad primam par. Digest. c. 3. opinatur.

TH. XV.

Et continent istæ partes vel principia prima.

Quæ ante judicium in primis quatuor libris, qui vocantur Ἀριθμοί, tractantur, uti habetur l. 2. §. 2. Cod. de Vet. jure enucleando.

TH. XVI.

Vel principiata: Et sunt vel de actionibus civilibus, quæ continent vel judicialia, vel principalia, & sunt vel de realibus judiciis.

Propterea dicitur pars de judiciis, quia incipit à judiciis, l. 2. §. C. de Jur. Vet. enucleando à libro 5. usque ad 12,

Vel

TH. XVII.

58

Vel de personalibus.

Pars tertia rebus creditis & actionibus, à lib. 12, usque ad 20.
Dicitur q̄ de rebus §. 4. de Confirmatione Digest.

TH. XVIII.

*Accessoria est pars quarta de pignoribus, dotti-
bus & tutelis.*

à lib. 20. usque ad 28. caretq; nomine, uti habetur l. 2. §. 5. C. de
Veter. Iure enuclean. Vocatur alias umbilicus, quia medium in Pan-
dectis obtinet locum, in constit. Tanta circa nos §. 5. de Confir.
Digestorum.

TH. XIX.

*Extrajudicialia habent partim ultimas vo-
luntates.*

à lib. 28. usque ad 37. & dicuntur quintus articulus dicto loco,

TH. XX.

*Partim habet possessiones, interdicta &
exceptiones.*

à 37. usque ad 45. Vocatur sexta pars §. 7. C. de V. Iure enuel.

TH. XXI.

Vel de actionibus criminalibus seu paenit.

à lib. 45. usque ad finem. Rationem hujus divisionis reddit
ipse Iustinianus, ad cuius intellectum addi potest Macrobius lib. 2. in
somnio Scipionis c. 6. Arumenus Exercit. 7. thes. vid. Alciatus lib. 4.
περέπωντας, 25. secundūm versum:

Περτα. realia. judicia. & res credita. pignus.

Ultima deinde voluntas. hinc possessio. crimen.

Quomodo autē omnia cohærent secundūm processum, ostendit
Wesenbecker in paratit. ff. de iure iur. p. 15. Tituli verò sunt in Digestis
440. & Leges 8145. Forst. jun. dis. 1. th. 11. Variant interdum & con-
junguntur quidam, quemadmodum videre licet in Parthenio Liti-
gio, cap. 7. n. 23. Contio in pref. ff. Harprecht. numerat Titulos 432.
Leges 9123. Exulgata Digesta §33. 17. Calendis Januarii,

B

XXII.

TH. XXII.

Sic fuerunt Digesta, sequitur Codex.

Cujus nota maiusculum C. ad differentiam minoris c. quod denotat vel canonem vel capitulum. Codex autem dictus quasi caudex ex quo antequam membranæ & chartæ usus fuisse inventus librorum tabulæ onfictæ: vel quia cogit subditos Starkius d. l. th. 4. & n. 1. ita appellatur: tum quod Leges in eo sunt comprehensæ, non, ut in Digestis ex interpretum commentariis collectæ, sed ex Imperatorum constitutionibus, quæ interpretum doctrina multo sunt digniores; tum quod iresponsa Prudentiæ chartis & membranis; Constitutiones verò Principum codicibus & pugillariis chartaceis, ligneis, æneis vel eburneis solitæ fuerint in scribi & in scriulis memoriæ & dispositionis servari, uti notat Cujacij in prefat. paratitl. C. præfixa, Gadofredus ad Rubricam de novo C. faciendo & Vultejus in Prolegomenis. Antea erant tres codices, Hermogenianus, Gregorianus, & Theodosianus Azo sum. §. 1. de Justin. Cod. faciendo qui cum essent pattim redundantes, partim deminuti, tandem hic confectus, quem tamen & emendari curavit additis 50. novis decisionibus, & exemptis nonnullis constitutionibus, quæ non existant, §. 6. de Attilian. tut. §. 7. l. de legit. agn. success. unde appellatur repetitæ prælectionis. Novæ verò constitutiones Const. cordi, §. 1. de emendan. cod. cognoscuntur vel ex subscriptione, quæ ad Johannem vel ad Iulianum l. 10. 11. 12. C. quietestam, facere. Vel quæ habent Lampadio & Oreste consul. vel post consulatum Lampadii & Orest. l. 49. C. de Episc. & Cler. Alciat. lib. 6. parerg. c. 54. Duaren. ad inscript. Pand. c. 3.

TH. XXIII.

Et in Codice pars alia tractat ea, que magistratum concernunt & jus publicum, & ea sunt vel sacra vel profana.

TH. XXIV.

Ista sunt quoad Res & quoad Personas in Lib. 1.

TH. XXV.

Alia Pars tractat Jus privatum.

Ex

Et quidem quoad singulos sunt civilia, lib. 2. 3. 4. 5. 6. 7. &c.
criminalia lib. 9. quoad universos sunt fiscalia 10. 11. 12. Sunt
autem in Codice Tituli 804. Harprech, tantum numerat 664.
Leges vero 4648. Ita ut ad summum Leges in Codice & dige-
stis 13771. quemadmodum numerat Stuchius, part. i. de Introd.
juridica Th. 4. n. 5. p. 5. & seqq. Evulgatus Codex 53. Calend. Dec.

TH. XXVI.

*Sic fuit Jus vetustius, sequitur recentius: Et est
iterum vel generalius, vel specialius.*

*Quia quoddam est tantum certorum populorum, quoddam
est omnium.*

TH. XXVII.

*Generalius, vel est approbatum, & vel in Cor-
pore, vel in Recessibus imperii.*

TH. XXIX.

*Quod in Corpore, est vel certi, & unius, vel plus
rium autorum.*

TH. XXIX.

Certi, ut Justiniani Novellæ.

Quarum numerantur 168. & allegantur per majus N. addito
capitulo, si quod habet, per minus c. & §. Continetur autem colla-
tionibus novem, in quas à Latinis ita distributæ. Vocantur vero No-
vellæ à novitate, quia sunt novæ Constitutiones post Jus vetustius.
Dum enim novæ indies controversiae ex negotiorum varietate
emergerent, nec earum decisio ex superioribus IUSTINIANI volu-
minibus satis commodè posset desumi, per Tribonianum Cancella-
rium suum novas Constitutiones evulgavit, uti etiam monet Har-
menopulus in promptuario C1. tit. I. §. 9. Vel etiam ideo dicuntur No-
vellæ, quia novissimæ post Codicem Justiniani repetitæ præ-
lectionis. Et sunt editæ, uti meminit ipse Imperator, N. 66. c. 1. §. 2.
& in Const. de novo Codice faciendo, uti & Cujacius in principio Com-
mentarii in N. probat, ad differentiam Epitomes Iuliani Patricij, qui
Novellas in Compendiū contraxit, uti monet Wesenbec, in acon N.

in princip. Ex quibus etiam propterea in Codicem sunt relatæ Authenticae illæ, quas antiquus Glossator Irnerius vel Wernerus ex illis summatim excerptas in Codicem & plerunque legibus, quibus derogant, subjecit, semper tamen ad ipsos recurrentem, quia hallucinatus Irnerius, uti patet ex authent. bona damnat. C. de bonis proscript. ianct. N. 134. c. ult. Alter. Gentil. lib. 3. Lect. c. 11. Niell. diss. Feud. 2. lib. 5. lit. C. Videndus est Contius, Cujacius, Vulcarius, Jacobus de bello visu in prefat. ad N. Et addatur etiam Rittershusius super Novellas.

TH. XXX.

Tum sunt dicta tredecim Justiniani.

Quæ allegantur per majus E. Interdum per integrām vocem, quibus Sanctio Pragmatica & adscriptio de Colonis additur.

TH. XXXI.

Vel sunt constitutiones Justiniani quinq., vel Tiberii totidem.

Quæ partim in Novellas, partim in Codicem proAuthenticis sunt assumptæ, alleganturque per primas litteras.

TH. XXXII.

Plurimum autorum ius est Pragmatica sanctio Justiniani constans capitulis 26. Et constitutiones Justinicum pragmatico Tiberii.

TH. XXXIII.

Non receptum ius recentius est itidem vel unius, vel plurimum: Unius ut Leonis 113.

Et dicitur non receptum ius, quia cum Leo esset imperator orientalis, nunquam eæ constitutiones receptæ sunt in occidentali Imperio, uti notat Cujacius l. 17. Obser. 31. Goedd. de Contrab. Stipul. c. 6. conclus. n. 74. Forst. Iun. de pact. c. 6. Et 8. Quin eidem Leonis avo apud gracos.

XXXIV.

Vel sunt plurimum, Et sunt Imperatorum Miscellæ. Ut Heraclii, Leonis, Iconomachi, Constantini numeranturque

turque 26. constitutiones, ab Imperatoribus quas *Enimundus*, *Bonifacius* colligit, & in librum primum de iure Orientali retulit.

50
TH. XXXV.

Specialius Jus in Corpore Juris contentum vel est commune, tum populorum ut sunt Feudales consuetudines.

Quæ allegantur per majus F subiecto minusculo c. quod denotat capitulum. Et vulgariter continet duobus libris: secundum vero *Cujacij* editionem & *Godofredi* in quinque.

TH. XXXVI.

Etbabet libros vel Authenticos, vel Apocryphos.

Qui collecti sunt partim à *Gerardo Nigro* in libro 1. Partim ab *Oberto de Orto*, tum in libro 2. qui continet consuetudines tantum tum in libro 3. ubi Consuetudines & decisiones simul. Reliqui libri sunt *Apocryphi* & non probati, vel quod à *Cujacio* vel quod à privato collecti.

TH. XXXVII.

Tum est Constitutio Friderici I.

Extravagantes cum libro de pace Constantiæ adduntur.

TH. XXXVIII.

Hucusq; de jure Civili; sequitur jus Canonicum.

Quod sortitum nomen est à canonibus, sumptuæ metaphorâ ab architectis & agrimensoribus, qui canonem vocant perpendicularē, ad quam opus amussitant. Id jus retentum ex libertate & consensu Statuum ad Ecclesiæ gubernationem, casuum variorum decisionem & forensem processum, quotiescumque de cavendo peccato & causa conscientiæ agitur *Oldendorp. in conclus. tit. de ordin. Indic. n. 10. 11. Stephan. de fctione prefat. par. 1. & lib. 2. n. 18. Dauth. de testam. in proleg. n. 8.*

TH. XXXIX.

*Dividitur autem Jus Canonicum in receptum,
vel non receptum.*

B 3

Etre-

TH. XL.

*Et receptum vel in vetustius, vel in recentius.
Vetustius continet vel Decretum Gratiani, vel De-
cretales.*

Quia à Gratiano collectum, qui fuit frater Petri Lombardi Magistri sententiarum circa annum Christi 1151. imperante Conrado III. Tertius frater scripsit Historiam Ecclesiasticam; referturq; in historicis istos genitos ab adultera, & omnes tres fratres fulse lumina mundi: ubi confessa est mater Sacerdoti, admonita fuit, ut pœnitentiam ageret, sed non posse respondit pœnitere, quia tantos genuisset viros præclaros, ut totus mundus glorietur de illis: Sacerdos verò respondens, dixit: Propterea pœnitentiam debes age-re, quia non potes.

TH. XLI.

*Decretum est, quod ex Consiliis & Patribus
desumptum.*

TH. XLII.

*Et est pars ejus alia communis in Distinctioni-
bus & Causis.*

Continens distinctiones 101. in quibus generalia Iuris & de per-
sonis Ecclesiasticis, alleganturque adhibitâ litera D. Interdum pla-
nè omittit, & tantùm minusculum c. cum principio, quod legitur
canone; numerus sequens denotat distinctionem. Tum conti-
net causas 36. in quibus per rationes dubitandi & decidendi res &
juridicia proponuntur, solentque absque voce causa expresso
tantùm numero & quæstione citari. In causa verò 33. tractatur de
pœnitentia, unde solet etiam additâ voce de pœnitentia allegari.

TH. XLIII.

Alia particularis de Consecratione.

Continens actiones de jurisdictione & ministerio Ecclesiasti-
co. Et cùm potissimum occupata sint talia circa consecrationem, de
consecratione dicitur, habetque distinctiones quinque. Et solet alle-
gari voce consecrationis subiectâ distinctione & canone,

Tum

61

TH. XLIV.

Tum in canonibus Apostolicis.

Quorum numerantur 84. De quibus consulendus est Osiander
in Historia Ecclesiastica, & Meyerus.

TH. XLV.

Tum sunt Decretales; quae sunt vel Gregorii,
vel Bonifacii.

TH. XLVI.

Gregorii continent & sacra & profama.

Potissimum processum concerentia ex Bullis, Brevibus & re-
scriptis Pontificum, uti Codex habet rescripta Imperatorum. So-
lent etiam Gregoriana dici Decreta. Olim appellatus est liber ex-
travagantium priusquam à Gregorio I. & per Regimundum pœni-
tentiarium in unum librum digererentur. Unde allegari solent per
vocab extra aut etiam per X. brevitatis causa, ad discrimen nova-
rum Extravagantium, uti habet Frerottus in Paratitlis Decretalium:
obtinenteque magnam vim in terris Imperii, tūm propter processum
luculenter ibi tractatum, tūm quodd in omnibus ferē iudiciis jus
hoc receptum, ut sine isto magna pars controversiarum dirimi non
possit, quemadmodum habet Cujaci in prefatione ad librum quar-
tum Decretal. Tum propter materias quasdam, præsertim spiritua-
les, ut sunt Matrimonium, Iuramentum, Decima, Usucatio, quæ lucu-
lentius tractantur: Non verò propter autoritatem Pontificis, vid.
Matthias Stephani de Jurisdictione L. 3. part. 1. cap. 3. num. 23. & Moli-
naus L. 6. C. de Sacrosanctis Eccles.

TH. XLVII.

Earum Decretalium Pars alia communis, alia
propria.

Communis de fine seu Iure tam divino quam humano, L. 1. Pro-
pria vel de forma Iudicij Lib. 2. Vel de materia quoad divina de juri-
bus Clericorum, L. 3. quoad humana, tūm de sponsalibus, L. 4, tūm
de pœnis, L. 5. inde versus:

Judex. Iudicium. Clerus. Sponsalia. Crimen.

Tum

TH. XLVIII.

Tum sunt Bonifacii Decretales.

In quibus quoad numerum librorum & titulorum conveniunt cum Decretalibus Gregorii, & vocatur communiter Sextus Decretarium. Qui & ita allegari solet in sexto per numerum, ubi habetur etiam potissimum Titulus de Regulis Iuris, qui frequentius citari solet, ut c. sine culpa 23. de Reg. Iur. in 6.

TH. XLIX.

Recentius Ius Canonicum ad modum Novellarum continetur partim in Clementinis, partim in Extravagantibus.

TH. L.

Clementinæ prout Sextus decretarium, habet etiam totidem libros, nisi quod quartus unicum habeat capitulum E' tit. 3.

Allegantur additâ voce Clementina.

TH. LI.

Extravagantes sunt vel Iohannis.

Quæ Titulos continent 14. & ita simpliciter allegantur.

TH. LII.

Vel sunt communes Extravagantes.

Per libros quinque, ubi defit quartus, quæ quando allegantur, habent verba Extravag. Comm. ad differentiam Extravagantium Iohannis.

TH. LIII.

Non receptum Ius habetur in quatuor libris Institutionum Lancellotti, tum in Septimo Decretaliū.

Quæ omnia simpliciter allegantur. Videatur Cuchus.

TH. LIV.

Jus particulare tum est Jus Saxonum.

Quod

62

Quod dicitur vel Weichbild/ vel Landrechte / ubi primæ syllabæ allegari consueverunt. Quod moribus primò introductum, postea per Eccardum à Repkau in tres libros latino sermone privato studio collectum; & tamen statim ad mandatum Saxonæ Tetrarchæ Hojeri Comitis à Falkenstein in linguam Germanicam translatum & tandem à Carolo Magno Imperatore in arce Thuringiæ Sachsenberg confirmatum. Vid. Hottomannus in proæmio Institut. Speckhan in Synoptico discurſu, Vultejus & alii.

TH. LV.

Tum est in Recessibus Imperij.

Quæ allegantur per Majus R. & I. vel Germanicè Reichs Abschied.

TH. VI.

In formulis usurpandis sunt notæ singulares, quæ observari possunt apud autores.

Sic s̄ supra notat ī infra. Tituli etiā primis tantùm literis, ut de V.O. verborum obligationibus ; R. N. de ritu nuptiarum. De aliis formulis videndus Barnabas Brissonius & Gruterus in Notis, Isidorus, Valerius probus.

C Eu Pharos in tenebris prælucet ut in via nautæ
Evitent, ne vel naufragia navis eat;
Sic & abyssus habet juris: Pharos ad sit oportet,
Ni velit æquoreis mergier omnis aquis.

Eſt Pharos in montis tumulo, quò clarior exſtet,
Pulcri, quem montem ſpectat & ipsa
Themis.

C

Spes

Spes generosa Patris, Generosi Sanguinis alter
Flos, Schönbergiadum gloria, Juris amor:
Te Leo magnanimus duplex, Te flavo corona,
Te scutum rubrum non nisi magna jubet.
Respicis inde Pharon merito, Themidosque sub-
inde.

Montem, Pergas! Juris erisq; Pharos!

optat
Christianus Gueinzius:

wie wünschet Peter Ernst von Wolffersdorff.

GIn Feuer kan nicht wol lang' unentdeckt liegen/
Es suchet immer lust / es bleibet nicht verschwiegen/
Es zeiget seinen schein / bricht durch sich selbst
hervor/

Und stösset himmel-hoch die stolze flamm' empor:
Ist immer ohne ruh: So auch wer hitze fühlet/

Und wahre Tugend liebt, wer nur nach deme zielet

Was nach der Ehre reucht / der bleibt nicht versteckt
In schnöder Eitelkeit / im staube nicht bedeckt.

Da zeigen sich als bald die Edele Gedancken/

Begehrn Lob und Ruhm / sie reissen aus den schrancken
Wo sonst der Pösel freucht / und schwingen sich hinan/

Dass keiner / auch mit müh / so bald nachfolgen kan,

Nun Schönerberg weil Ihr auch itz solche hitz' empfindet
Die Euer Edles Hertz mit lobes-gier entzündet/

Und Euch was höher treibt / so zeiget Ihr uns an
Wie man abkürzunga-wort im Recht entknüppfen kan

Im Rechte welches uns die kluge Themis giebet /
Und was zu schreiben sonst der Weisen schaar geliebet

Die Pallas hat geseugt. Frisch auff! fahrt ferner fort!
Reist immer höher hin! Ihr wisset schon den ort /

Hin nach der Themis schloß / da wird der Tugend-anme
Die Ehre bey Euch sehn. Fahrt fort! seyd Eurem Stammie

Ein rechter schöner berg! Fahrt fort! so wirds ges
schehn

Dass man in kurtzer zeit Euch sieht bey andern stehn
Die schon auf jenem Berg da tugend wird belohnet/

Und wo die Themis selbst mit ihren Dienern wohnet.

Fahrt immer weiter fort! so kommt Ihr zur ruh/
Zu hoher Ehr' und Ruhm. Es wünschet glück dazu

Johann Kühnraht Krüger
von Lüneb.

Son-

Sonnet.

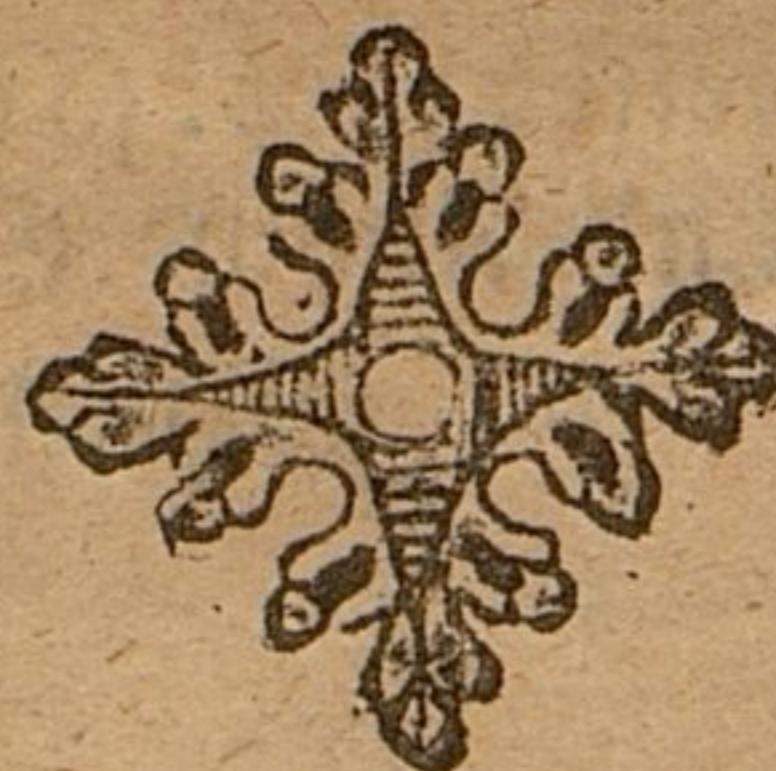
Wünsche daß wir uns von hohen Ahnen
schreiben /

Nicht daß wir nur stark trocken auf das geld /
Nicht daß wir nur viel pralen vor der welt /
Und grosse pracht in schönen kleidern treiben :
So dürfen wir um dieses gar nicht gleuben
Dass iemand uns für hoch und Edel hält /
Van nicht hierzu die Tugend sich gesellt /
Wir müssen ja wol / was wir seyn / verbleiben.
Sie ist allein die Fürstin aller Künste /
Die Pallas / so uns tausend gute gänste
Des glückes schenkt : Sie ist / so Adelheit
Noch edler macht / und pfleget uns zu gönnen
Unsterblichs lob. Wer Eure frömmigkeit
O Schönberg / sieht / wird dis nicht leugnen können.

in eil schrieb es

Jan. Linse.

E N D E.

196 1993

ULB Halle
006 793 07X

3

22 84 5.

PHAROS
ad
THEMIDOS
MONTEM:
Quam
Duct
CHRISTIANO GUEINZIO J.U.C.
respicit
Gothelss. Friederich à Schönberg
Nob. Misn.
III. NON. MAI L.
ANNI M. DC. XLIX.

HALÆ SAX.
Literis Oelschlegelianæ Vidue.

(2½)

K 6 1993

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS

T3.

